

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 70.768/3
van 24 januari 2022

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging
van regelgeving over de infrastructuur voor persoonsgebonden
aangelegenheden’

Op 23 december 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van regelgeving over de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 18 januari 2022. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 januari 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering brengt diverse wijzigingen aan in een aantal besluiten van de Vlaamse Regering die betrekking hebben op de subsidiëring van investeringen in de welzijns- en gezondheidssector, met name het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 ‘houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden-aangelegenheden’ (artikelen 1 tot 12 van het ontwerp), het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 ‘tot regeling van de algemene leiding, de werking, het beheer en de vertegenwoordiging van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden’ (artikel 13), het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 ‘betreffende de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen’ (artikelen 14 tot 21), het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 ‘houdende de procedureregels voor de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen’ (artikel 22), het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 ‘tot uitvoering van het klimaatplan met betrekking tot de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’ en het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 ‘tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden’ (artikelen 23 tot 27). Het ontwerp voorziet daarnaast in de opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008 ‘betreffende het financiële en materiële beheer van de dienst met afzonderlijk beheer Centrum voor Informatie, Communicatie en Vorming in de Welzijnssector’ (artikel 28). Op enkele bepalingen na die hetzij uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2021, hetzij in werking treden op 1 januari 2023, treedt het te nemen besluit volgens de gebruikelijke regels in werking de tiende dag volgend op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad (artikel 29).

3.1. Onder voorbehoud van hetgeen hierna wordt opgemerkt, vindt het ontwerp rechtsgrond in de bepalingen die worden vermeld in de rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef van het ontwerp.

3.2. De artikelen 6 tot 12 van het ontwerp, die betrekking hebben op de uitbetaling van de investeringssubsidies, vinden rechtsgrond in artikel 13 van het decreet van 23 februari 1994 ‘inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’, dat niet in de rubriek “Rechtsgronden” wordt vermeld.

Artikel 13 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 11 van het decreet van 2 juni 2006 ‘tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’.

Artikel 28 van het ontwerp, dat het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008 beoogt op te heffen, vindt rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met artikel 44 van het Programmadecreet van 23 december 2021 ‘bij de begroting 2022’, waarbij artikel 1 van het decreet van 19 december 1998 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999’, dat mede rechtsgrond bood voor het voornoemde besluit, wordt opgeheven.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Gelet op hetgeen hiervoor is opgemerkt over de rechtsgrond voor het ontwerp, dient de rubriek “Rechtsgronden” in de aanhef te worden aangevuld.

Artikel 1

5. Het verdient aanbeveling om de punten 1° en 2° van artikel 1 van het ontwerp te integreren in één wijzigingsbepaling van de punten 1° tot en met 8° van artikel 4, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999.

Artikel 16

6. De draagwijdte van de ontworpen toe te voegen bepalingen is niet geheel duidelijk. Ofwel wordt bedoeld erin te verwijzen naar het aantal verantwoorde bedden per kenletter, bedoeld in artikel 6/1, § 2, eerste lid, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017, en in dat geval schrijve men omwille van de coherentie met die bepaling in de ontworpen paragraaf 2, derde en vierde lid, en in de ontworpen paragraaf 6, tweede en derde lid, telkens “aantal verantwoorde bedden” in plaats van “aantal verantwoorde plaatsen”. Ofwel wordt bedoeld te verwijzen naar het aantal verantwoorde plaatsen dagziekenhuis bedoeld in artikel 6/1, § 2, eerste lid, 2°, van dat besluit, zoals uit de nota aan de Vlaamse Regering kan worden afgeleid, en in dat geval dient in de ontworpen paragraaf 2, derde en vierde lid, uitdrukkelijk te worden afgeweken van het “eerste lid, 2°”, en niet van het “eerste lid, 1°”. De ontworpen bepalingen dienen bijgevolg nog aan een bijkomend onderzoek te worden onderworpen.

Artikel 17

7. Het ontworpen artikel 9, vijfde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 (artikel 17, 4°, van het ontwerp) bepaalt dat “[i]n afwijking van het derde lid (...) de forfaits op 1 januari 2022 niet [worden] aangepast aan de afgevlakte gezondheidsindex”. Hoewel aan die bepaling formeel geen terugwerkende kracht wordt verleend (zie artikel 29 van het ontwerp), heeft ze niettemin tot gevolg dat het thans geldende artikel 9, derde lid, van het voornoemde besluit, dat voorziet in de aanpassing op 1 januari van elk jaar van de bedragen van

de forfaits aan de afgevlakte gezondheidsindex, geen toepassing vindt op 1 januari 2022. Op die wijze wordt het reglementair kader dat met betrekking tot de vaststelling van de bedragen van de forfaits van toepassing is, retroactief gewijzigd.

In dat verband moet worden opgemerkt dat de retroactieve uitwerking van verordenende bepalingen enkel aanvaardbaar is ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke machtiging bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

De aanpassing van de bedragen van de forfaits op 1 januari 2022 overeenkomstig de op die datum geldende bepalingen moet worden beschouwd als een “verkregen situatie” in hoofde van de rechthebbenden op die forfaits. Bijgevolg kan daaraan met het voorliggende ontwerp retroactief geen afbreuk worden gedaan. Het gegeven dat in voorkomend geval bedoelde forfaits nog niet zouden zijn uitbetaald, maakt in dat opzicht bovendien geen verschil, aangezien de aanpassing van de bedragen op 1 januari 2022 in elk geval als verworven moet worden beschouwd. Aangezien het in het voorliggend geval gaat om de aanpassing van “jaarlijkse” forfaits, heeft dit tot gevolg dat de ontworpen maatregel van niet-indexering eerst op 1 januari 2023 kan ingaan.

De overige wijzigingen die bij artikel 17 van het ontwerp worden beoogd met betrekking tot de vaststelling van de bedragen van de forfaits, zullen in het licht van het voorgaande eveneens grondig moeten worden herzien.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Wilfried VAN VAERENBERGH